

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Peregrinus terræ. Fascicvlvs Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super
Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Rosæ cœli floridæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49469](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49469)

CONSIDERATIO III.

VULNERA VERB

Facunda lingua.

Hebr. 11. 12.

Rupr. lib.

12. de vi-

Hor. Ver. 6.

28. Id. in

Apo. lib. 4.

c. 3.

Beda cap.

24. in Luc,

Cyprian.

serm. de

Bap. Chri-

sti Ioan. 16.

Aug. lib. 2.

de Symb. c.

4.

4.

Abel defunctus adhuc loquitur. Melius
Filius Dei, quam filius Adæ: siquidem
cludit, ut apperiat quinque. Hisce quinque
vocibus pari consensu cantat, loquitur & exci-
uator noster. *Vulnera illa referuntur illi ad
nobis ad Gratiam, inimicis ad crudelem conscientiam*

1. Decantat æterno suo Patri laudes & gloriam
illis non quasiuit gloriam suam, sed eius, qui
Patri.

Decantat victorias suas, quia sunt victoria
umphis. Respicite Manusillas & Pedes plagis
neribus signatos, veluti tot appensa vexilla aut
militaria victoriam declamantia.

2. Orat & impetrat pro nobis salutem: siquidem
ca salutis humanae exigit pretium.

Predicat ad nostram doctrinam & exhortationem
exemplo suo nos ad patientiam inuitando & confortando
do: *Confidite, ego vici Mundum, per hæc vulnera*
quoque, si mei causa sustinueritis dura, vincetis.

3. Exclamabat his linguis in confusionem
in die Iudicii. *Ecce hominem quem crucifixus*
re vulnera, quæ infixistis: agnoscite latro, quod populus

CONSIDERATIO IV.

Nazareus

Virgultum

floridum.

Hebr.

VUNERA JESU NAZARENI

Rosæ cæli florida.

Eccles. 58.

1. **Q**uasi flos rosarum in diebus vernis. Rosæ pal-
rimæ tunc Christi vulnera, quarum intuentur

at, & recreat sensus corporis & animæ. Rosæ odori-
feræ, quæ quò magis memoriâ teruntur & agitantur, eò
odoratiores fiunt, magisque odorem, quem emittunt &
resingunt, confortant. Rosæ medicinales, quarum Di-
vina liquor eunctarum sensualitatem ardore temperat.
Rosæ dulcissima, quæ suavi devotionis exercitio con-
ditæ & permixtæ medicamen conficiunt conferuati-
um, & perfectissimum nutrimentum animæ deuotæ.

2. Rosæ nunquam inter spinas suum admittunt de-
orem & pulchritudinem. O quàm pulchræ apparent
Rosæ inter spinas Coronæ, inter spinas clauorum, &
inter spinas Lancæ! Non est, quod quis cogitet ha-
ram Rosarum esse participes, qui spinarum inimicus &
hostis existit, non enim nascuntur alibi. Adeoque ani-
ma deuota, esto sit innocentia liliū, inter spinas Pœni-
tentia commoretur, necesse est, si hiscè Rosis vicinus
hære velit. *Sicut liliū inter spinas, sic amica mea inter* Cant. 2:
spinas.

3. Rosæ abigit Hyemem, & aduocat Ver. Ecce hæ
Rosæ Diuinæ terminant Hyemem peccati, & adaperi-
unt Ver Gratia & Gloria: etenim Diuinæ Rosæ quid
aliud apportarent nisi Ver Paradisi? Ibi nunquam flo-
rete desinent, vt vitæ æternæ conferant gaudium, & im-
marcescibiles illas coronas, quibus Beatorum cinguntur
tempora, proferant, æternamque salutem & vitam ap-
portent. *Cruore eius roseo gustando, viuimus Deo. Sole Hymnus*
dat quædam deuota anima in laudem benedictorum *Eccles.*
vulnerum hæc vsurgere orationem: *Gloria sit sanctis. S. Gertrud.*
S. Trinitati propter rosea illa & rubicundâ vulnera lib. 4. c. 35.
vulnere mei elati Amoris.

CONSIDERATIO V.

VULNERA SALVATORIS.

Fontes viui.

1. *Aurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris. Isa. 12.*
2. *S. Bernardus per hos Salvatoris fontes intelligit Serm. de*
quinque Nat. Dom.